

Vanha Suomalainen Sotilaslaulu

Sävel: „Suomalainen sotamies
on parempi kuin herra“.

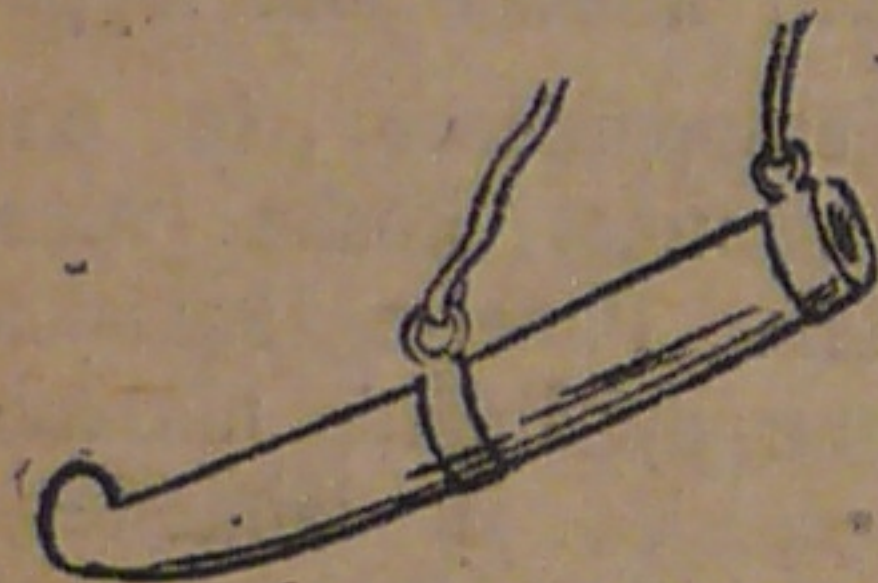
Mannerheim on ollaksensa
parempi kuin herra,
kun se on kelvannu
Hitlerille kerran.

Sumfätiritiralla, niinhän se
taisi olla,
Sumfätiritirallalalei.

Mannerheimin miekantuppi
on Saksan korkkipuusta.
Mannerheim se lihaa leikkaa
Suomen poikain luusta.

Sumfati jne.

Lasareetin portin päällä
on Mannerheimin kuva.
Suomen pojat ne sanoivat,
että piru kun toi on ruma.

Sumfati jne.

Viskaalit ne kasarmissa
räkisee ja huutaa,
kun Mannerheimin miekasta
pojat soittaa suutaan.

Sumfati jne.

Mannerheimi vanha äijä
tanssii Saksan polkkaa,
hiki tippuu nenän päästä,
luut ne yhteen kolkkaa.

Sumfati jne.

Ruumisarkkuliike
suojeluskuntala
huostaan!

Pakinaa pinnareita
ja ruumisarkkuliikettä

„Tahdon vielä lisä
tä lisälmen ruumisarkkuliikkeen omistajan
sen kolme poikaa
ovat suojeluskuntala
eivät joutuneet sen
armeijaan, että heittä
taan työssä isänsä
keessä“.

Sotavanki
lausunnosta.

Kunlostaa siltä, kuin tuo
olisi vähän nyrpeissään
misarkkupinnareille, vaikka
ollut kahdeksan kuukautta
na ruumisarkkuun, joten
hen olevan tyytyväisen, kun
että „viimeinen maallinen
taattu mahdollisimman monen
men armeijan sotilaalle.

Jutussa on kyllä se paikka
että nuo pojat ovat vähän
pinnareita. Mutta toisaalta
oikein perinpohjin fundeeraa
nyt tavallaan sotatarvete
palveluksessa, niin ettei
pitäisi olla nokan koputtamista.

Sillä mikä ruumisarkku on
on? Se on sellainen välttämätön
pine, jota ilman ei voida pitkä
kään „sankarihautajaisia“, ne
täytyy pitää tuhoittomasti. Se
tii „sankarihautajaisia“, ne
taan vaativat ruumisarkkuliikettä
on ruumisarkkuliike muuttanut
tarviketehtäksi. Mitä taas
hen sivuseikkiaan, että Pakarisen
jat ovat joutuneet työhön isänsä
taaseen“, niin se ei ole ollut
konsti eikä mikään — onpahan
dollisesti tullut maksamaan
tuhattamarkkasen. Mutta kun
taa huomioon, että rahat olivat
rahansa, pojat hänen poikansa
liike hänen liikkeensä, niin
sanoa muuta kuin että: „Mannerheimi
Immonen viitsiikin molla
kansalaisia“. Sikse-toiseks.
keässä työssä täytyy olla
miehiä, joita suojeluskuntala
netusti ovat.

Ainoa, mikä meitä tässä
huolestuttaa, on seuraava: on
nuo Pakarisen pojat ehtineet
taa niitä ruumisarkkuliikettä
jon. Kun se suuri „kevät
kin“ on aivan kynnyksellä,
sitä sitten taas pannaan
talaksi.

Niin että eiköhän vielä
manttaalipöydällä löytyisi
iässä olevia poikia — Pakarisen
kien avuksi.

Vanha sotilaslaulu

SOTILAAN ÄÄNI

ASETAKKIIN PUETTUJEN SUOMEN KANSAN MIESTEN ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 45

Perjantaina, huhtikuun 3 p:nä 1942

SORTUUKO SUOMEN KANSA, JOS SUOMEN AR- MEIJAN RINTAMA MURTUU?

Ministeri Väinö Tanner hil-
jattain pitämässään puheessa,
tahtoessaan yllyttää Suomen so-
tilaita taistelemaan „viimeiseen
veripisaraan asti“, lausui: „Jos
rintamamme murtuu, niin koko
Suomen kansa sortuu“. Se on
valheellista kansan pelottelua.

Eihän Suomen kansa sortunut
kaksi vuottakaan sitten, jolloin
murtui „Mannerheimin linja“,
vahvimmin varustettu rintama-
linja, mitä Suomen armeijalla
on koskaan ollut. Nyt seisoo

Suomen armeija asemissa, jotka
ovat paljon heikommät, ja on
vain ajan kysymys, milloin sen
rintama tulee murtumaan. Mutta

kukapa uskoisi, että muka siitä
tulee sortumaan „koko Suomen
kansan“. Ei, herra Tanner! Suo-
men kansa tulee kyllä pysymään

pystyssä, mutta jotain muuta tu-
lee silloin sortumaan. Voitonhi-
moisten pankkiherrain, tukkika-
pitalistien ja sotaherrain suuret

anastussuunnitelmat Neuvosto-
Karjalan suhteen, — ne tulevat
sortumaan. Mutta eiväthän ne
anastuspyyteet ole olleetkaan

Suomen kansan pyyteitä. Ja
epäilemättä tulee sortumaan
myöskin nykyisten sotahullujen
hallitusherrain valta, Rydin, Ran-
gellin, Tannerin, Mannerheimin

ja muiden Hitlerin kätyrien hal-
lituskopla. Mutta eihän se ole
sama kuin Suomen kansa! Tuo

vähälukuinen hallituskopla on
pikemminkin Suomen kansan

MANNERHEIMIN RISTEJÄ...

sortaja, ja arvatinkin kansa tu-
lee kiittämään onneaan, kun
pääsee mokomasta hallituksesta.
Kun kerran Suomen hallitus
jatkaa sotaa, niin tietäköön jo-
kainen, että nopeasti lähenee
hetki, jolloin Suomen armeijan

rintama tulee murtumaan. Rin-
taman murtuminen johtaa pian
rauhantekoon ja sodan loppumi-
seen Suomen ja Neuvostoliiton
välillä, siis Suomen miesten pa-
lauttamiseen sodasta rauhan töl-
hin.

Välähdyksiä rintamalta

„EI TAMÄ OIKEIN HUVITA ENÄÄ KETÄÄN“.

Aino Juntuselle, Suomussalmi, Hiltuniemi, kirjoittaa sotamies Janne Keränen, 9 Kpk 5295:

„Kyllä se olisi kiva juttu, jos rauha tulis ja pääsis siviiliin. Ei tämä oikein huvita enää ketään tämä touhu. Kyllä tämä saisi loppua. Nythän ne puhuu, että vanhoja miehiä lasketaan pian siviiliin, vaan mahtaneeko olla totta se puhe, vai lieneekö sekin vain semmosta ropakantaa“.

Janne Keränenkin kaatui siviiliin pääsyä odotellessaan. Sama kohtalo odottaa jokaista, joka alistuu kärsivällisesti odotamaan, eikä tee nopeasti päätöstään kieltäytyä tappelemasta „Suur-Suomi“-seikkailijain puolesta.

„SIINÄ SE MENEET KUN EI MITÄÄN AJATTELE“.

Sotamies Aarne Virvellille, 9 Kpk 5324, kirjoittaa sotamies Lassi Partanen, 9 Kpk 5020:

„Olen vielä sakissa ollut minäkin näihin asti. Keljuttaa-han se toisinaan, vaan siinähan se menee kun ei mitään ajattele“.

Niin se on. Mutta se, joka viitsii hiukankaan ajatella, ei anna tapattaa itseään vieraalla maalla väärän asian puolesta, kuten kävi Aarne Virvellille.

TAISTO JOKELA SAI „TÄLLIN“.

Korpraali Taisto Jokela, 5 Kpk 3285, kirjoittaa Tampereelta korpraali Reino Kalliolle, 1 Kpk 9223:

„Täällä sitä taas maataan sairaalassa. Sain Karjalassa sellaisen tällin, että kyllä sitä täällä saa olla pitkän aikaa“. Tampereen sairaalassa maatesaan ja kaikkea tapahtunutta ajatellessaan on korpraali Taisto Jokela varmaankin ymmärtävä,

että hänen saamansa ankara „tälli“ olisi oikeutta myöten kuulunut vallan toisille miehille, nimittäin niille Suomen hallitusherrolle, jotka omien saalistus- ja valtapyyteittensä vuoksi tunnotomasti käyttävät kansan miehiä tykinruokanaan.

PUULTA SE MAISTUU...

Eräs Eino-niminen sotamies kirjoittaa toverilleen:

„Tämä sotahomma rupee jo puulta maistumaan. Ei täältä kunnialla selviä. Tämä meidän porukka onkin sellaista h.p:n porukkaa. Ei täältä pääse lomalle niinkuin toisista porukoista. Nyt on neljättä kuukautta oltu yhtä mittaa, eikä ole tietoa milloinkaan päästään huilimaan. Semmoiset Vaarin kaltaiset tapaukset on täällä muodissa. Tunnet kai sinä Pihlajanmäeltä Veltin Aapelin. Se häipyi“.

Vaari, Veltin Aapeli ja monet muut menettelivät oikein, kun katsoivat viisaimmaksi „häipyä“. Seuratkoon ajoissa heidän esimerkkiään jokainen, joka ei aio suotta tapattaa itseään.

„SUUR-SUOMI“-SEIKKAILUN UHREJA

Jonkinlaisen aavistuksen Suomen armeijan mieshukasta saivat seuraavat, äskettäin saatujen sotavankien ilmoittamat tyiskohtaiset tiedot:

JR 12. 6. komppanian 280 miehestä oli maaliskuun 12. päivänä jällellä vain 6. Luutnantti MIKKONEN tapatti ystävänsä ainoassa taistelussa 130 miestä. 56. jalkaväkirykmentin 14. pataljoona tuhoutui Kollan taistelussa lähes 800 miestä. JR 14. 8. komppanian pataljoonasta tuhoutui elokuun lopulla Kiesten suunnalla yli 650 miestä. JR 25. 10. komppaniasta oli joulukuun alkupäivinä 194 miehestä jällellä vain 39. Pataljoonan 1000 miehestä oli joulukuun alussa jällellä vain 100 miestä. JR 54. 3. komppaniasta oli jo syyskuun 16 päivään mennessä kaatunut noin puolet. „Aunuksen heimosotajien pataljoonan“ miehistöstä oli kaatunut 35 prosenttia.

Tämän sodan aikaisiin „sankarihautoihin“ on vankien mukana haudattu: Kuusamossa 280 miestä, Pudasjärven 400, Lieksassa 300, Kiteellä 300, Myllykoskella 80. Pienen lehdin pitäjän hautausmaalla oli jo viime syyskuussa 60 sotamiehen „sankarihautaus“.

NIIN TAPATTAVAT SUOMEN HERRAT KANSAN HIA OMIEN VALTA- JA SAALISTUSPYYTEITTENSÄ MESSÄ.

„KYLÄ TAMÄ TAAS KELJUTTAA“.

Eräs lomalta rintamalta lannut sotamies kirjoittaa luon Aune Haaralalle:

„Täällä sitä taas Meinasivat tänne tullessa kuoida hengiltä pois, sillä näläisten partio yllätti meidät. Siinä kuoli yksi kersantti, kun ampuivat läpi, joten silläkin lomalla luu tuurasi huonosti.“

Kyllä tämä taas keljuttaa, kun piti palata tänne. Täällä kaikki tuntuu niisitoikkoiselta ja kuivalta tähän pirua minulla on täällä Karjalan metsästä mistä“.

Tämä kirje löytyi kaatuneelta sotamieheltä, jonka henkisydestä emme tiedä, mutta sen, että hän oli ollut Aune Haaralan hyvä ystävä. Kirjeestä näkyy, että hän taistelevansa vieraan maan puolesta, mutta hän ei osannut oikeaa johtopäätöstä, ajoissa pois rintamalta tulla vangiksi, vaan Mannerheimin viskaalien taia itsensä.

VANHEMPANI JÄIVÄT ILMAN HUOLTAJAA

Punaisen armeijan vangiksi vapaaehtoisesti antautunut Valtimon pitäjältä kotoisin oleva Suomen armeijan 10. jalkaväkirykmentin sotamies KAARLO KOUKKARI kertoo:

Minun oli vaikea lähteä tälle sotaretkelle, sillä minulta jäivät kotiin vaimoni ja lapset. Vain vanhukseni ja vaimoni olivat minun huoltajajakseni. Herrat kyllä selittivät, että kaikkien sotamiesten omaisille annetaan riittävä avustus valtion puolesta. Ja annetaanhan sitä avustusta, mutta mihin riittää sellainen avustus kuin esimerkiksi minun vanhempani saavat. Heille annetaan vain 300 markkaa kuukaudessa. Ja sillä ei tule toimeen. Tähän katsoen minun paikkani olisi vanhempieni huoltajana eikä tällä herrojen sotaretkellä.

Kun sota alkoi, aloitti Suomen herrojen äänitorvisto: lehdistö ja radio villin huodon puolustusodasta, jota tämä muka olisi. Sodassa sanottiin olevan mukavasti voitonmahdollisuudet, koska pa sitä käydään voimakkaan Saksan kanssa yhdessä. Nyt kuitenkin on osoittautunut, että voiton mahdollisuudet ovat kineet kokoon. Eteneminen on loppunut. Meidänkin joukkomme on jo marraskuusta saakka ollut paikallaan. Miehistön keskuudessa pelätään Karjalan alueelta nurinniskoin takaisinentoa, kuten monasti aikaisemmin on tapahtunut.

Upseerit keskustelevat hyvin

SOTAVANKIEN LAUSUNTOJA

„SUOMESSA OTETAAN ARMEIJAAN RAAJARIKKOISETKIN“

Punaisen armeijan vangiksi joutunut lappalainen PAULUS AIKIO kertoo:

Aikaisempina vuosina ei Suomessa otettu lappalaisia armeijaan. Mutta nyt otetaan. Minäkään en yleensä olisi armeijaan fyysisesti kelvollinen, mutta nyt pistettiin kruunun hyntteet selkään. Suomessa otetaankin nyt kaikki armeijaan, raajarikkoisetkin — kaikki kelpaa. Ja niinpä minultakin sai porotokka jäädä yksistään vanhan isäni huostaan, kun piti lähteä sotaan.

Koulutuskeskuksessa Haapajärven Oksavassa järjestivät komppanian päällikkö kapteeni Salmi ja komppanian vääpeli Peltosen pirullisia sanseja ja seisottivat asennossa täysi

Suomalaisia sotavankeja.

Seisomassa Kaarlo Koukkari ja Martti Kärkkäinen. Istumassa Eetu Meriläinen, Seth Immonen ja Viljo Halonen.

harvoin ja vastenmielisesti sotamiesten kanssa. Pääasiassa se rajoittuikin siihen, että he selittivät Moskovan radiolähetysten olevan sitä propagandaa, johon ei saa uskoa. Kuitenkin lähetyksiä kuunneltiin. Poikien, samoin kuin minunkin mielestäni Moskovan lähetykset olivat mukavia. Kuunneltiin myös Suomenkin radiolähetystä, m.m. Jahvettia, joka „loruili milloin mittään, mutta ei siitä piähän mittään pystynnä“.

Suomen kansa ei tahdo sotia Neuvostoliittoa vastaan. Sotaan syyllisinä pidetään Saksan Hitleriä ja Suomen hallitusherroja“.

pakkaus selässä tuntikaupalla turhista asioista. Kapteeni Salmi ja vääpeli Peltosen olivatkin niitä kelpuimpia miehiä, mitä yleensä on olemassa.

Minä, joka olen onnellinen siitä, että olen päässyt noiden keljujen viskaalien holhouksen alta joutumalla sotavangiksi, voin sanoa siellä rintamalla ja koulutuskeskuksissa vielä oleville Suomen armeijan sotilaille, että upseerien mörköjutut venäläisistä ovat typerää valhetta. Minua on täällä kohdeltu oikein hyvin. Puna-armeijalaiset ja heidän komentajansa ovat minulle hyvin ystävällisiä.

HUUMORIA

HELSINKILAISEN LAAKARIN VASTAAN-
OTTOHUONEESSA

LAAKARI (potilaalle): „Mikä teitä vai-
vaa?”

POTILAS: „Huono näkö, herra tohtori.
En ole viime kesästä alkaen nähnyt voita,
lihaa enkä munia ja nyt en näe enää lei-
pääkään”.

MANNERHEIMIN PÄÄMAJASSA

„Mikä ihmeen kihnutus se kuuluu tuol-
ta sotamarsalkan työhuoneesta kaiket il-
lat?”

„Siellä kuurataan sitä Mannerheimin
ulosvedettyä miekkaa”.

ARVOITUS

„Mitä yhteistä on Mannerheimillä ja
vanhallapiialla?”

„Mannerheimiä kivistää siinä Suur-
Suomi hommassa yhtä lailla kuin sitä en-
tistä vanhaapiikaa, joka lauleli vuosikym-
menestä toiseen:

Tulevana vuonna minä miehen saan,
ja jollei sitten niin sitt'
ja jollei sitten niin sitt'
ja jollei sitten niin sitt', sitt', sitt'”.

SAKSALAISTEN SOTAMIESTEN
KESKUSTELUA

„Mistäs se johtuu, että Hitler tuli rin-
tamalle jo tänään, vaikka sanoi tulevansa
vasta viikon päästä?”

„Siitä, että me olemme koko ajan juos-
seet häntä vastaan”.

HUOLETONTA ELÄMÄÄ

„Ei noita saksalaisia sotamiehiä huolet
paina”.

„Miten niin?”

„No kun heidän puolestaan ajattelee
Hitler, puhuu Göbbels, syö Göring, juo Ley
ja heidän vaimojaan pitävät kotirintaman
urhot. Heidän itsensä ei tarvitse muuta
kuin — kuolla”.

Everstiluutnantti
Koskimaan kauko-
partion tuho

Maaliskuun puoliväli
partioretkelle eli
retkeen osallistunut
nantti Mikkonen
„rosvoretkelle” lähes
everstiluutnantti Koski-
joukon surullisesta
losta kertovat sotat
seuraavaa:

Sotamies

VAINO VIHTANIEMI

Everstiluutnantti Koski-
kaukopartion vahvuus oli
miestä ja oli se kokoonpano
12. eri komppanioista. Kau-
kopartion tarkoituksena oli pol-
karjalaisia kyliä. Me poltti-
erään aution kylän, mutta
yritimme vielä polttaa to-
otti Punainen armeija me-
vastaan voimakkaalla tulella
pistimillä. Näin, että me
kaatui järven jäällä kuin
nää. Everstiluutnantti Koski
nähtävästi aavisti tuon kau-
kopartion lopun, kun kulki ai-
lessä ja ensimmäisenä myö-
painui karkuun. Eipä se soti-
luutnantti Mikkonenkaan
da enää santsauttaa poikia,
hänkin sai kuulan.

Jo matkalla ollessaan
kiroilivat, että „mitä pirua
täällä tehdään” ja vakuut-
etti „seuraavalle matkalle
enää lähdetä”.

Sotamies

MATTI KARPPINEN

Meidät lähetettiin suori-
maan murhapolttoja karjala-
kyliin. Tästä me nuoremme
aloimme ymmärtää, mitä
teeskentelyä ovat kaikki kar-
sanat „karjalaisten heimo-
auttamisesta”.

Partiossa oli suurin osa
ria miehiä, jotka lähtiessään
käsivät kovasti, panipa mu-
ma itkuksikin, aavistaen, että
lähtevät viimeiselle reissulle.
oikeinpa ne pojat tuumivat
sillä ei ollut montakaan
olisi jäänyt terveeksi meidän
sakista.

SOTILAAN ÄÄNI

ASETAKKIIN PUETTujen SUOMEN KANSAN MIESTEN ÄÄNENKANNATTAJA

Keskiviikkona, huhtikuun 8 pnä 1942

N:o 48

„KAIKISTA VAPAUTTARAKASTAVISTA KANSOISTA ON
TULLUT FASCISTISEN SAKSAN VIHOLLISIA”

STALIN

VAATIIKKO

Suomen kansan etu
sotaliiton säilyttä-
mistä Hitlerin
kanssa?

Lähdettyään käymään anastus-
sotaa on Suomi menettänyt kai-
ken kannatuksen ja kunniansa
maailman sivistyskansain silmis-
sä. Ja suurin häpeä Suomelle on
se, että se on ruvennut avusta-
maan Saksan hitleriläisen valta-
koplan käymää rosvosotaa. Suo-
men nykyiset vallanpitäjät ajat-
telivat sotaan ryhtyessään: aut-
taaan me Hitleriä hänen valloit-
taessaan Eurooppaa, niin Hitler
auttaa myös meitä kahmase-
maan itsellemme lihavan palan.
Hitler taas ajatteli, että kunhan
vaan Suomen hallitus nyt aut-
taa minua valloittamaan Euroo-
pan suurimmat maat, niin sit-
ten on kyllä helppo alistaa Suo-
mikin Saksan vallan alle. Siten
solmittiin Saksan ja Suomen hal-
lituksen kesken sotaliitto, jota ei
voi sanoa muuksi kuin Euroopan
kansain vapautta vastaan tähdä-
tyksi rosvovaltiotoksi.

Mutta onhan selvää, että tä-
mä Hitlerin hallituksen ja Suo-
men hallituksen välinen rosvo-
liitto tähtäytyy myös Suomen
kansan vapautta vastaan. Sillä
Hitlerin hallituksen tyrkyttämä
„uusi järjestys”, johon Suomen
nykyinen hallitus tahtoo Suo-
menkin liittää, merkitseisi tosi-
asiassa kaikkien Euroopan mai-
den alistamista Saksan vallan
alle, siis Suomenkin itsenäisyy-
den lopettamista. Ja toiseksi se
merkitseisi samantapaisen natsi-
lais-hirmuvallan voimaansaatta-

Kun pieni kana koettaa munia suuria
munaa...

... niin arvaahan sen, miten siinä käy.

Käytä vangiksi antautuessa! tunnussanaa:

„SOTA RIITTÄKÖÖN, ALAS MANNERHEIMI!”

Venäjäksi:

„DAVOLJNO VOINI, DALOI MANNERGEIMAI!”

(Jatkuu 2. stv.)

Vaatiiko Suomen...

(Jatkoa 1. siv.)

mista Suomessa, kuin itse Saksassa on jo monta vuotta riehumut, siis kansan demokraattisen vapauden jätteidensä täydellistä hävittämistä.

Molemmissakin suhteissa on nyt esim. NORJA selvänä esikuvana siitä, millaisen raakalais-sorron kynsiin maa ja kansa joutuu, kun se lyödään hitleriläisen „uuden järjestyksen“ kahleisiin.

Semmoista kohtaloa voivat Suomen kansalle toivoa ainoastaan kansan pahimmat sortajat, Suomen fascistiset Quislingit, kansain pyövelin Hitlerin kätyrit. Mutta Suomessa onkin nyt korkein valta Hitlerin kätyrien käsissä.

Suomen kansan etu vaatii siis nykyisen hallituksen kukistamista ja sellaisen hallituksen asettamista, joka kykenee purkamaan Hitlerin kanssa tehdyn turmiollisen sotaliiton ja lopettamaan onnettoman sotaseikkailun.

Ratsuväen luutnantti

Mikko Ratamalle

Kpk 3223, kirjoittaa upseerioppilas Mikko Laurila, 7 Kpk 510, joulukuun 31 päivänä 1941:

„Herra hevosluutnantti! Alähän pane kaima pahaksesi tätä otsikkoo, mutta olen kerta-kaikkiaan kimpaantunut kaikkiin fiskaaleihin, niin että haukun sinuakin... Tänään meillä oli jo taktiikan loppukoe, mutta tilaisuutta valmistautumiseen ei suotu hetkeäkään. Aamiaistunnillakin, kun olisi ollut hieman aikaa, järjestivät herrat santsarit suur-siivouksen aivan piruillessaan. Juu, helpolla ei sitä näytä „sotapäälliköitä“ tehtävän näin sota-aikanakaan.“

Ne keljut lääkärit

Korpraali Aatos Kotikoivulle, 2 Kpk 9215, kirjoittaa hänen äitinsä Humppilasta:

„Minun on taas mieleni raskas, kun sain aamulla Sotaväen Kirjeen. Hän oli sunnuntaina ja maanantaina ollut sal-

SUOMALAISEN HUOKAUS

saksalaisia „aseveljiä“ muistaessa

Meitä laupias luoja armahda ja pientä Suomea säästä: nyt „aseveljien“ kynsistä meidät pelasta ja päästä!

Ne syövät Suomelta perunat, voit

ja limput ja reikäleivät. Jo monelta soltulta heilankin nuo rosvoitarit veivät.

Kun kamasaksat ainakin he mynttiä kokoon lyövät, mikä käteen kääntyy,

vohkivat ja viinana vettä myövät.

Heitä herrat on kutsuneet auttamaan tätä Suomen kansaa hautaan. Siis herrojen heidän kanssaan myös suo joutua kypälälautaan!

Vaan kaikki, min alamme huokaillen, voi päätyä loppuun huonoon. On varmintä kiväärintukilla „aseveljiä“ sivellä kuonoon!

H. K—a.

raana. Kuumetta ja kurkku kipee. Emme ymmärtäneet, kun hän kirjoitti, että heillä oli ollut riitaa sodasta. Salonen (Humppilan kunnanlääkäri) on ollut vähän ilkeä, kun hän lupasi kirjoittaa uuden lapun sen selkäkivun takia, eikä ole kirjoittanut. Salonen ajaisi pois sotilaat vaikka kyljet aukki rintamalle, mutta eipäs itse lähde.

HARVINAISEN REHELLÄ SUOMALAISIA SOTAMIEHIÄ MYRKYTETÄÄN BROMILLA

„HELSEINGIN SANOMIEN RINTAMAKIRJEEN VAIHTAJA

Sanoo omaa tuotantoaan „sonnaksi“.

Lotta Martta Lastikalle joittaa hänen veljensä korpraali Lauri Lastikka (2 Kpk 3363) ka nimittää itseään kirjailijaksi ja kertoo kirjoittavansa rintamakuvauslehtiin:

„Odotan Pietarin laukea, että saisi sieltä jonkin tarinantapaisen.

Oletko muuten luvut tujani? Kovasti ovat pyytäneet „Helsingin Sanomista“ mutta mistäs saat, kun ei mitään tapahdu. Olen nyt monta kiitoskirjettä tuntemattomilta ihmisiltä, jotka eipä kukaan huomaa tästä tupakka-askia tai koripakettia. Niin, en ole okei kaan moksiskaan noista toksista. Mitäs sonnasta telemistä“.

Tällaisen lausunnon omasta tuotannostaan „Helsingin Sanomien“ rintamakirjeen vaihtaja Lauri Lastikka. Kirjeen ovat jo muuten huomattavien lukijoiden ja radiokuuntelijain, millainen arvo TK:n ynnä muiden rintamakirjeen vaihtajien sepustuksille on nettava.

Niinpä kirjoitti korpraali Västergård korpraali Aatos Kotikoski, jotka ovat saaneet todeta koivulle viime marraskuussa. „Ei tämä sota semminkään ole kun radiossa ja sanomien lehdissä kerrotaan.“

Ja eräs Ville-niminen upseeri kokelas, 1 Kpk 4191, kirjoittaa veljelleen Hesselle:

„En osaa edes valehdella sillä tavalla kuin TK urho-

Sotamies

PEKKA TUOMELLE

2 Kpk 3601, kirjoittaa veljensä Eino rintamalle:

„Olet varmaankin pahasti luvut, että läksit vapaaehtoisuuteen? Sulon kävi omissa huonoissa, kun jalka poikki. Kyllä se oli ikävä tu, täytyy tehdä vaan kumpi jalka ei auta muu“.

Sotamies Juho Pekkasen lausunto

10. linnoituspataljoonan sotamies, Kiteeltä kotoisin oleva sekatyömiehen Juho Juhonpoika Pekkanen, syntynyt v. 1901 Juurikkalan kylässä, kertoi vangiksi jouduttuaan m.m. seuraavaa:

„Kun minut 10 päivänä kesäkuuta 1941 mobilisoitiin, niin muutaman päivän päästä menin Punkaharjun sairaalaan saadakseni pois madot. Lääkäri VOLANEN antoi matolääkkeitä sekä pieniä, pyöreitä valkoisia tabletteja, joita hän määräsi syömään viisi kappaletta kerralla. Minä en tiennyt näiden tablettien tarkoitusta kuin vasta jalestäpäin. Seuraavana päivänä tablettien syönnin jälkeen alkoivat pistokset käsi- ja rintalihaksissa. Myöhemmin alkoi pakottaa nivusia. Tämän jälkeen sukupuolielimet eivät ole toimineet ollenkaan. Aluksi en uskonut, että se oli tablettien vaikutusta, mutta kun myöhemmin miehet siitä keskustelivat keskenään ja näin myöskin itse, että niitä sekoitettiin soppaan, niin minä tulin näitten tablettien vahingollisesta vaikutuksesta vakuutetuksi ja viskasin sopan pois. Syksyllä, kun en muuten saanut lomaa, lähdin omavaltaiselle lomalle ja kävin Kiteen lääkärillä SAVONIUKSELLA. Selitin asiani niinkuin se oli. Lääkäri Savonius totesi sukupuolielinteni toimettomuuden johtuvan tablettien vaikutuksesta“.

Bromimyrkytyksen uhreja on paljon

Tästä sotamies Pekkasen lausunnosta käy selville, että Suomen armeijassa harjoitetaan sotamiesten tekemistä sukupuolielintöiksi bromimyrkytyksen avulla.

Sotamies Pekkanen on vain yksi niiden lukemattomien Suomen armeijan sotamiesten joukosta, jotka ovat saaneet todeta tautuneensa tuollaisen myrkytyksen uhreiksi. Yksinpä tunnettu propagandavirkamies Jahvetti oli maaliskuun 31 päivänä pakinoidessaan pakotettu myöntämään, että hän oli saanut mo-

nia kirjeitä rintamamiehiltä, jotka epäilevät joutuneensa bromimyrkytyksen uhreiksi, m.m. saaneensa bromia voin mukana. Jahvetti luuli voivansa rauhoittaa sotilaita sellaisella hataralla selityksellä, että kysymyksessä oleva voi olla ainoastaan pilaantunutta ja sen vuoksi „oudon makuista“.

Tuollaisilla propagandavirkamiesten selittelyillä ei ilmeisiä tosiasioita saada olemattomiksi. Sotilaiden epäilyt heidän elimistönsä myrkyttämisestä bromilla ovat täysin oikeutettuja ja aiheellisia.

Mikä on se tarkoitus,

taan, ajattelematta ja kysymättä, miksi ja minkä puolesta. Hänet koetetaan tehdä välinpitämättömäksi omaistensa ja läheisimpiensä kohtalosta. Mutta samaan aikaan selustalla kukkoilevat saksalaiset „urhot“ vaativat ja ahdistelevat joka askeleella hänen vaimoaan tai morsiantaan, ja Suomen viranomaiset katsovat sormiensa lomitse saksalaisten „liittolaistensa“ porsastelua ja

Saksalaiset viettelevät rintamamiesten vaimoja

Sotavanki Eino Olavi Hartikaisen lausunto

(Petsamossa oleva erillinen Tähtisen patteri):

„Rovaniemellä oli viimeisten tietojen mukaan saksalaisista raskaana noin 70 tyttöä. Puhutaan, että poikalapsen synnyttäneet tytöt viedään Saksaan. Rovaniemellä oli useita kahakoita saksalaisten ja suomalaisten sotilaitten välillä. Nämä kahakat johtuvat pääasiassa siitä, että saksalaiset ovat viettelevät suomalaisten rintamamiesten morsiamet ja vaimot. Minäkin annoin palokunnantalolla saksalaisille turpiin, kun he eivät laske-neet suomalaisia poikia tanssittamaan tyttöjä.“

On tapauksia, että saksalaiset ovat varastaneet auton osat, jättäen vain tyhjän korin maantielle. Alikersantti Jaloselta saksalaiset varastivat Liinahamarin turistihotellissa käsiineet, piipun ja lakin ja yrittivät karkuun. Jalonen tovereittensa kanssa meni ulos, otti saksalaiset kiinni, antoi heille selkään ja otti omal-suutensa pois. Rovaniemen sairaalassa makaa 10 saksalaista, joita suomalaiset pojat ovat mukiloineet“.

painavat villasella näiden harjoittamaa suomalaisten naisten raiskausta ja muita tihutöitä.

Sotilaat, olkaa varuillanne!

Valvokaa, ettei teidän ruokiinne sekoiteta bromia! Pankaa joukolla vastalauseenne elimistönne myrkyttämisestä vastaan! Vaatikaa tutkimuksen toimittamista ja kaikkien syyllisten, sekä upseerien, lääkäreiden että niiden hallitusherrojen rankaisemista, jotka sallivat tuollaista ilkeävaltaa armeijassaan harjoitettavan. Kostakaa itse puolestanne niille upseereille ja lääkäreille, jotka ovat tehneet itsensä syyllisiksi tällantapaisiin konnanköihin!

SE SAKSALAISTEN „ASEVELJEYS

Mitä sotavangit kertovat

Sotamies VAINO GRÖNLUND

(10. linnoituspataljoonan
1. komppania):

„Sain joku aika sitten vaimoltani Porista kirjeen, jossa hän valittaa, että naiset eivät tahdo saada saksalaisilta rauhaa. Ilalla työn jälkeen ei uskalla mennä ulos, sillä saksalaiset vaativat joka paikassa“.

Sotamies VILHO PELKONEN

(JR 54. I pataljoonan
3. komppania):

„Saksalaiset ovat Suomessa isäntinä sekä selustalla että rintamalla. Rovaniemellä ovat saksalaiset raiskanneet nuoria naisia. Saksalaiset harjoittavat keinoittelua. He myyvät esim. konjakkia 250 markkaa pullo. Alakurtiin Vaaraniemessä sijoittautuivat saksalaiset suomalaisten aseisiin ja pakoittivat suomalaiset hyökkäämään. Hyökkäyksessä kaatui paljon miehiä. Haavottuneiden lukumäärä oli myöskin suuri. Pojat kiroisivat ja sanoivat: „Saksalaiset ovat Suomen isäntiä. He saavat rellestää selkäpuolella ja meidän pitää niiden edestä hyökätä. Joutaisivat tappelemaan, kun ovat sodankin aloittaneet“.

Sotamies JUHO PEKKANEN

(10. linnoituspataljoona):

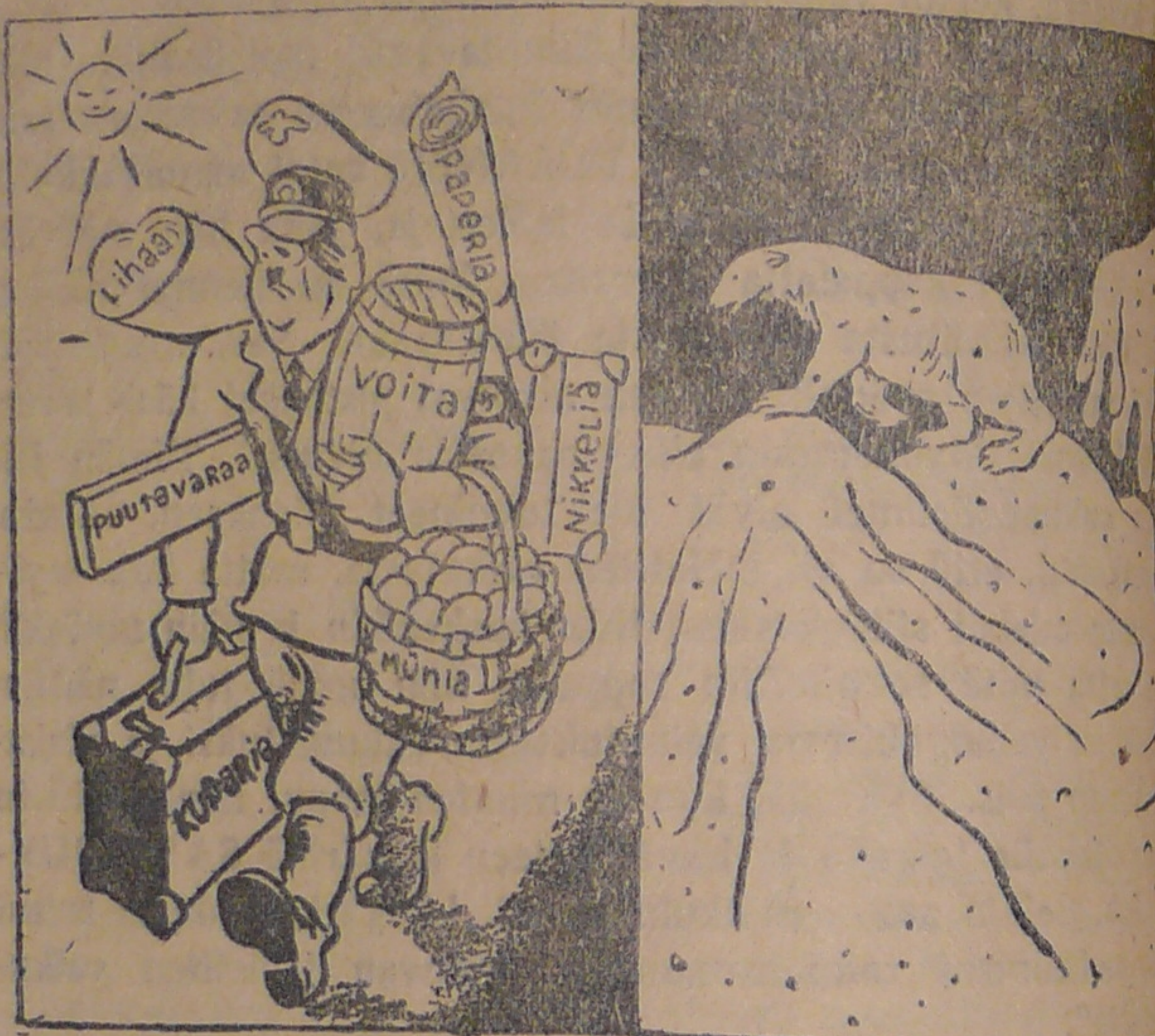
„Yleisenä puheenaiheena poikien keskuudessa on seuraava tapaus: Erään upseerin mennessä Helsinkiin lomalle tapasi hän vaimonsa saksalaisen vierestä. Tästä suuttuneena upseeri ampui saksalaisen ja lähti heti pois, jatkamatta Helsingissä loman viettoa“.

Sotamies PAULUS AIKIO

(JR 12. II pataljoonan
6. komppania):

„Inarissa, Ivalossa ja Sodankylässä on kaikki paikat täynnä saksalaisia ja niiden autoja. Inarissa saksalaiset ovat miehittäneet paikallisen hotellin, jossa juovat ja rähjäävät. Saksalaiset pitävät koko Inarin keskusta rauhattomana“.

„JÄÄESTEET“

Ne ainutlaatuiset „jääesteet“, joilla nälkäänäkevää Suomen kansaa viihdytetään, eivät estä saksannia viemästä kotiinsa Suomesta kahmittua tavaraa.

Suojeluskuntalainen
ORVO BRUNO SAURO

(JR 32. hiihtojoukkue):

„Suomalaiset sotilaat vihaavat saksalaisia „vapauttajia“, jotka ryöstävät suomalaisten rintamiesten vaimot ja morsiamet ja rosvoavat kaiken kynsiinsä saaman irtaimiston. Helsingissä Seiskarin kahvilassa, Kaisanienkatu 7, löi eräs suomalainen rintamalta lomalle saapunut sotamies saksalaista puukolla päähän, jolloin saksalainen menetti henkensä“.

Sotamies LAURI VALLI

(JR 60):

„Suomalaiset sotamiehet hirveän tyytymättömiä saksalaisten isännöintiin kaupunkien ja teollisuuskeskuksissa. Sitten, kun saksalaiset ryöstivät kotirintamalla, saavat saksalaiset väristä rintamalla, ja tuhoutua. Kollaan taustalla, jälkeen en ole nähnyt saksalaista rintamalla“.

* * *

Tällaisia tosiasioita niin sanottujen „saksalaisten aseveljeysseuran“ roikuttamasta rellestyksestä ja konnuuksista voisi mainita loppumattomiin. Ylläesitetyistä sotavankien lausunnista näkyy, minkälaisen vitsauksen Suomen hallitusherrat hankkineet Suomen kansalle, kutsuessaan maahan fascistiset sotalaumat. Roistonteoillaan röyhkeät saksalaiset upseerit ja sotamiehet osoittavat olevansa Suomen kansalle hollisia. Oikeassa ovat siis ne Suomen armeijan sotilaiden puolesta kohtelevat saksalaisia vihollisinaan, työden hoidon kaisen sopivan tilaisuuden tullen.

SOTILAAN ÄÄNI

ASETAKKIIN PUETTujen SUOMEN KANSAN MIESTEN ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 47

Lauantaina, huhtikuun 18 pnä 1942

ALAS SOTA- JA NÄLKÄHALLITUS!

MIKÄ
NYT
AUTTAA?

Suomen kansa ei halua jatkaa sotaa. Kansa huokaa sotaraskuuden, nälän, puutteen ja ahdistuksen vallassa. Kansa huokaa kantamainsa veriuhrien paljoutta. Mutta mitä auttavat huokaukset ja valitukset? Ei kerrassaan mitään!

Nykyinen hallitus on sotahallitus. Se täyttää kaikki Hitlerin vaatimukset, mutta se ei kuule oman kansansa huokauksia, ei leskien ja orpojen valituksia. Ministerit kyllä voivat sanoa kylmäverisesti, niinkuin Tanner sanoi viime puheessaan, että „sota kyllä loppuu aikanaan“. Mitäpä heitä liikuttaa, milloin se loppuu, ennenmin tai myöhemmin, eihän ministerit nälkää näe eikä vertaan vuodata. Mutta kansalle ja sotilaille ei suinkaan ole samantekevää, miten kauan sota pitkittyy. Kansalle on tärkeää, että sota lopuisi pian, että saataisi säästettyä niiden kymmenien tuhansien Suomen miesten henki, jotka nyt keväällä ja kesällä voivat kaatua ja silpoutua sotarintamalla.

Siis mitä pikemmin Suomen puolelta luovutaan sodasta, tästä väärästä ja vahingollisesta sodasta, sitä parempi Suomen kansalle. Pelkkää petosta ovat semmoiset puheet, että kevästä alkaen tulisi sodassa muka helpoimpi vaihe Suomelle. Ei, päin-

(Jatkuu 2. slv.)

HAVAHD, SUOMEN MIES!

SAKSAAN LÄHETETTYJEN SUOMALAISTEN „VAPAAEHTOISTEN“ SURULLINEN KOHTALO

Tukholmasta tiedoitetaan, että Saksan ja Neuvostoliiton rintaman eteläisellä osalla on 3 pnä maaliskuuta tuhottu saksalaisen „Viking“ divisioonan „Nordland“ rykmenttiin kuulunut suomalaisten „vapaaehtoisten“ komppania.

Saksalainen päällystö ei ollut ilmoittanut komppanialle sivustoilla olleiden saksalaisten joukkojen perääntymisestä. Komppania joutui saarroksiin ja siitä tuhoutui lähitaistelussa 240 miestä. Kun muilla rintamanosilla olevat suomalaiset joukko-osastot saivat tiedon tapahtumasta, herätti se niissä voimakasta kuohuntaa ja vastalauseita saksalaisen päällystön menettelyä vastaan. Saksan valtiollinen poliisi Gestapo on vanginnut 180 suomalaista.

Mitä kotoa kirjoitetaan

Sotamies

ANTTI ALANGOLLE,

1 Kpk 9323, kirjoittaa Laura Ala-Typpö, Eskola:

„Saulilla oli 10 vuorokauden loma. Tänään hän lähti takaisin sinne kauaksi. Kyllä se tuntuu taas niin kaamealta, kun piti lähteä takaisin sinne sotaan. Kyllä se saisi loppua nyt jo, mutta ei se taida loppua enää ikinä“.

Kyllä se loppuu piankin, jos Suomen armeijan sotilaat ja heidän omaisensa oppivat puolustamaan elämisen oikeuttaan todellisia vihollisiaan, Mannerheimin tapaisia kansan tappajia vastaan.

Sotamies

TEUVO HÄYRYLÄLLE,

1 Kpk 1547, kirjoittaa Hilikka Hjelt, Toijala, Sotkia:

„Kyllä on kamalaa, kun ei mekään mummon kanssa saada enää Piurasta maitoa... Kyllä tämä on kanssa aika keltua elämää. Pojat lähtee näinä päivinä rintamalle. Maaliskuussa otetaan jo 17-vuotiaat pojatkin. Kyllä pojat joutuu nuorena Suomen ruotuväkeen“.

17-vuotiaiden poikien jälkeen on 16, 15 ja 14-vuotiaiden lasten vuoro, jollei sotilaat ja heidän omaisensa päättävällä joukkotoiminnallaan tee loppua Suomen hallitusherrojen rikollisista aikeista.

Sotamies

SANTERI PUSSISELLE,

1 Kpk 1547, kirjoitetaan Juurikalasta:

„Elintarpeiden saanti on täällä huonoa. Vehnäjauhoja em-

me ole saaneet moneen kuukauteen, toisinaan ei ole ruisjauhojakaan, lihaa emme saa ensinkään“.

Samanlaista se on joka puolella maata, ja aina vaan huonommaksi käy. Kuinkahan kauan Suomen hallitusherrat luulevat kansan alistuvan tähän huutavaan kurjuuteen?

Sotamies

HENRIK FORSSTRÖMILLE

1 Kpk 1471, kirjoittaa Hilja Forsström Masalasta:

„Kyllä se on ikävää kun niin paljon nuoria miehiä kaatuu. Vihtorin loma loppuu huomenna. On niin ikävä kun hänen pitää mennä takaisin korpeen, vaikka on reumatismi jaloissa“.

Mikä nyt auttaa?

(Jatkoa 1. siv.)

vastoin on asia: nyt vasta pahin on edessä. Nyt vasta on tulossa se sodan vaihe, jolloin Suomen armeija joutuu murskattavaksi. Ja rintaman selustallakin hätä yhä pahenee.

Mutta mikäs auttaa, — voi moni kansalainen kysyä, — kun kerran hallitus ei luovu sodasta?

Vastaamme: toiminta auttaa, ei toimettomuus. Ei valitukset eikä huokaukset auta, vaan kansan joukkotoiminta. Kansa voi pakottaa sotahullut valtaherrat luopumaan sodasta. Kansa voi pakottaa järjestöjen hallituksen lähtemään ja muodostaa uuden hallituksen. Siinä ei ole mitään mahdotonta, kun vaan kansa esiintyy joukolla ja pontevasti.

Käytä vangiksi antautuessasi tunnussanaa:
„SOTA RIITTAKÖÖN, ALAS MANNERHEIM!“

Venäjäksi:

„DAVOLINO VOINI, DALOI MANNERGEIMA!“

Sotamies

VILHO MÄKITALO

kirjoittaa Oiva Mäkitalo kajoelta:

„Kosonen on vielä Me oltiin yhdessä markkinoilla joulunväinä. Ja illalla oltiin tyttöjä halailemassa. Tä kaupungissa hyvä kun miehet on siellä malla“.

Ratsuväen luutnantti

MIKKO RATAMAA

kirjoittaa alikersantti Tanelio, Tampere, Mäkipään kotirintamalla kukkoille, jeluskuntalaisia ja tarkoittaen:

„Nämä kotijoukkoedustajat tällä lemmällä saavat silloin turpiinsa“.

Korporaali

VEIKKO HEINONEN

1 Kpk 1547, kirjoittaa Heino, Helsinki, Mäkelä 34 A. 15:

„Kyllähän täällä on saavutusta. Me lähetettiin Ruotsiin, etteivät kukaan näänny. Täällä enää muuta kuin palu-perunoita“.

Alikersantti

AULIS KOMILLE

1 Kpk 1547, kirjoittaa Aulis Komi, Imatra:

„Tunsitko sinä Mäkelästä. Hän on kaatunut satojen miehenä. Kyllä Suomen menee loppuun. Aina kaatuu ja ei ole koska loppuu“.

Suomalaisten sotilaiden omaistensa on jo alkanut kyselemään itseltään sota loppu. Heistä kuinka kauan he alistu hullujen hallitusherrain toon. Noiden herrojen sääliksi Suomen kansaa tulevat vain omia saattaitaan.

KANADAN SUOMALAISET

tuomitsevat Suomen hallituksen politiikan

Kanadan Suomalainen Demokraattinen Seura lähetti äskettäin Moskovassa pidetylle yleisslaavilaiselle joukkokokoukselle seuraavan tervehdyksen:

„Lausumme yleisslaavilaiseen joukkokokoukseen osallistuneille kansoille vilpittömän ihailumme niiden mainehikkaan taistelun johdosta petomaisia fascistilaumoja vastaan. Punaisen armeijan sankarillinen vastarinta ja sen nykyinen hyökkäys osoittavat meille kaikille, miten on taisteltava fascismia vastaan. Me suomalaiset vastustamme Suomen hallitusta, joka on liitossa hitleriläisen fascismin kanssa ja yhdyimme ylpeydellä Neuvostoliiton kansojen taisteluun fascismin täydellisen hävittämisen puolesta“.

Seuran sihteeri

MERTANEN.

Vanhimman Kanadassa ilmestyvän suomalaisen sanomalehden „Vapauden“ toimituskunta lähetti samalle kokoukselle seuraavansisältöisen sähkösanoman:

„Suomen vallanpitäjien liitto Hitler-Saksan kanssa on rikos koko ihmiskuntaa ja erikoisesti Suomen kansaa vastaan. Tulee päivä, jolloin Suomen kansa on tekevä lopun tästä alennustilasta. Vapaan Suomen miehet ja naiset ojentavat veljen käden slaavilaisille ja muille vapaille kansoille. Nykyisestä sodasta syntyy uusi kansojen veljeys, johon teitä kutsuu yleisslaavilainen joukkokokous. Me kanadalaiset annamme kaiken kannatuksemme hitleriläisyyden murskaamiselle“.

VIRO SAKSALAISTEN SAAPPAAN-KORON ALLA

Viro on muutettu Saksan siirtomaaksi. Kansalta on riistetty poliittiset oikeudet, työtätekevien järjestöt hajoitettu tai fascisoitu. Maassa raivooa Saksan ohranalaitoksen, Gestapon terrori. Saksalaiset fascistit ovat murhanneet Virossa jo ainakin 20.000 henkeä. 30.000 ihmistä viruu vankileireillä. Saksalaisten mainostama Viron itsehallinto on karkeata ilveilyä. Kaikenlaiset „itsehallinnot“ ovat saksalaisten miehitysviranomaisten asettamia ja alaisia. Saksalainen tilanherra, kenraali Lietzmann on Viron fascisti-diktaattorina. Diktaattorivaltaansa hän toteuttaa saksalaisten satraappien ja S.S.-miesten avulla. Tallinnassa riehuvu Mendel, Harjumaan kihlakunnassa von Böcklin, Tartossa ja Tartumaan kihlakunnassa Kurt Menen, Narvassa Genetzkin, kaikki saksalaisia fascisteja, Viron kansan vannoutuneita vihollisia.

Saksalaiset ovat riistäneet köyhiltä talonpojilta maan, jonka Neuvostovalta heille antoi. Virossa järjestetään suuria saksalaisia tilanherratalouksia, pa-

lautetaan paroonien maatilat. Talonpoikaistolta on ryöstetty elintarpeet miehitysarmeijalle ja Saksaan lähetettäväksi. Kevätkylvöjä varten ei ole siementä, ei riittä hevosia, traktoreille ei ole polttoainetta.

Teollisuuslaitoksista on käynnissä vain pienimmät. Kymmeniä tuhansia työläisiä on työttöminä. Työläisiä lähetetään väkisin Saksaan pakkotöihin, josta harvat palaavat kotimaahansa. Erään ruotsalaisen lehden kirjeenvaihtajan lausunnon mukaan Saksaan on viety jo 30.000 virolaista työmiestä. Huhtikuussa viedään Saksaan v.v. 1920—1922 syntyneet virolaiset nuorukaiset.

Viron kaupungeissa vallitsee nälänhätä. Leipää myydään vain yksi kilo henkilöä kohti viikoksi. Väestön kuolevaisuus kasvaa. Saksalaisten miehitysjoukkojen mukana leviää maassa lavantauti ja veneeriset taudit.

Viron kansa vihaa syvästi saksalaisia miehittäjiä. Kaikkiällä maassa toimivat virolaisten isämaanystävien sissijoukot. Ne tuhoavat saksalaisten miehitysarmeijan upseereita ja sotamiehiä.

BEAVERBROOK PUNAISESTA ARMEIJASTA

„Sotatapahtumat Venäjällä tulevat määräämään kansojen tulevan kohtalon idässä, lännessä ja kaikkialla maailmassa. Englannin, Amerikan ja Kanadan kansat luottavat taisteluun, jota Stalin ja Punainen armeija käyvät Venäjän alueelle tunkeutuneita miehittäjiä vastaan.“

Kun venäläiset lähtivät hyökkäykseen Moskovan edustalla, oli heillä Moskovaa puolustamassa lukumäärältään pienempi armeija, vähemmän lentokoneita kuin saksalaisilla sekä puute hyökkäysvaunuista ja tykeistä. Mutta urhoolliset venäläiset sotilaat löivät kuitenkin hajalle vihollisen joukot. Venäläisillä on nyt edessä uusi taistelu, mutta minä voin ennakoita sanoa, että luotan Venäjän rintaman kestävyYTEEN. Punaisella armeijalla on kaikki mahdollisuudet saartaa Saksan armeija ja murskata se täydellisesti“.

„Mac Robertien tervehdys Venäjälle“

Englantilaisen lady Mac Robertin kaikki kolme poikaa, jotka olivat Englannin ilmavoimain lentäjiä, tuhoutuivat taisteluissa saksalaisia vastaan. Lady Mac Robert päätti lahjoittaa 20 tuhatta Englannin puntaa hävittäjälentueen rakentamiseksi tuhoutuneiden poikiensa muistoksi. Lady Mac Robert pyysi, että nämä lentokoneet lähetettäisiin Neuvostoliittoon. Kirjeessään Englannin ilmavoimien ministerille hän kirjoittaa:

„Koko maailma ihailee Venäjän kansan uljasta taistelua. Neuvostoliiton miesten ja naisten taistelukunto, heitä yhdistävä taisteluhenkki ja heidän yksimielisyytensä voima ylittää kaiken, mitä maailma on tähän asti pitänyt mahdollisena. Kaikkein pelottavimmat ja yhtämittaiset iskut eivät ole voineet murtaa heitä. Sanat eivät riitä tuomaan esille ihailuani sen johdosta, mitä tehdään ja on tehty

(Jatkuu 4. siv.)

SUOMALAISEN VAPAAEHTOISEN
JANNE HAUTALAN SAKSANMATKA

Otteita päiväkirjasta

Elokuun 15 pnd. Tänään meille tuli suojeluskuntaupseeri, joka ilmoitti, että minun on heti paikalla lähdettävä vapaaehtoisena Saksan armeijaan.

Olin tahtonut kiittää kunniasta, mutta suojeluskuntaupseerin hellyys liikutti minua siinä määrin, että en saanut sanaa suustani. Vanhempanikin olivat aivan tyrmistyneitä tästä onnen potkauksesta.

Lokakuun 5 pnd. Tänään sain kirjeen kotoa. Isä kirjoittaa, että kotipaikkakunnallamme on paljon saksalaisia, mutta hän on siitä huolimatta vielä elossa, mitä suinkaan ei voi sanoa naapuristamme Aatu Nälkäahosta.

Aatu Nälkäaho sortui säästeliäisyytensä uhrina. Teurastettuaan ainoan sikansa ja luovutettuaan suurimman osan lihasta kansanhuoltoviranomaisille, hän jätti itselleenkin hiukan lihaa jouluksi. Saatuaan tämän tietoonsa saksalaiset tekivät hänelle pienen kepposen, lävistivät nimittäin hänet pistimillään. Aatu Nälkäaho ei ymmärtänyt leikkiä, vaan pani niin pahakseen, että kuoli samana päivänä.

Lokakuun 20 pnd. Liittolaiseni ovat hyvin huomaavaisia. Eivätkä hetkeksikään päästä minua näkyvistään. Eilen sanoin-kin itselleni: „Voit olla ylpeä, Janne, että olet sellaisen huolenpidon esineenä“.

Marraskuun 5 pnd. Minun ei tarvitse lainkaan ikävöidä, sillä saksalaiset ystävät keskustelevat usein kanssani. Minä en tosin ymmärrä saksan sanaa, mutta puhetoverini tekevät niin ilmeikkäitä ja vakuuttavia kädenliikkeitä, että kaikki käy käsitettäväksi.

Marraskuun 18 pnd. Eilisessä taistelussa haavoituin hie-
man, menettäen molemmat jalkani. Olen sairaalassa.

Joulukuun 29 pnd. Saksalainen luutnantti kutsui minut tänään puheilleen ja sanoi kohteliaasti: „Kuulehan, suomalainen moukka. Sinusta ei meille ole enää mitään hyötyä, saat mennä kotiisi.“
Minä vastasin, kuten uskollisen liittolaisen tulee: „Sallikaa minun vähäpätöisestä haavastani huolimatta edelleenkin palvella rakasta fyrreriämme. Hänhän tarvitsee nyt juuri tällaisia jalattomia sankareita, jotka eivät pääse kypälämäkeen.“
Luutnantti kirosi herttaisesti, antoi minulle rakastettavan potkun ja käski minua korjaamaan luuni helvettiin.

Kun en voinut kirjaimellisesti täyttää tätä herra luutnantin viimeistä käskyä, suuntasin matkani Valko-Suomeen, josta oletin löytäväni ainakin helvetin korvik-
keen.

-Kiittämättömä
heimoveljet

(Eräs surullinen muistelu)
„Pojat, — sano! kapu, —
meitä Karjalassa vuottaa
piiraat ja kalakukot.
Ja kannelta soittaen
vastaamme astuvat
raitilla Karjalan ukot“.

Vaan Karjalaan tultua
huomattiin:
oli metsiin paimuneet ukot
ja kaikkien talojen
ovilla roikkuivat
valtavat munalukot.

„Kyllä ne palaavat, —
meinas! kapu, —
kun kuulevat meidän tulla.
Muistakaa, pojat,
kalakukoista paras
toimittaa sitten mullen“.

Ja tulihan ne ukot,
kun pimeni ilta,
vaan piiraita tuoneet eivät.
Päinvastoin ne
puolelta komppaniilta
ja kapulta nirrin veivät.

Vanha sotamies

*,
„MAC ROBERTIEN.
(Jatkoa 3. siv.)

Stalinin erinomaisella
dolla. Hitler ei voi kos-
lannistaa tätä kansaa. Jos
jokainen tulemme kaikin-
noin myötävaikuttamaan
antamiseen Venäjän kansan
niin liittolaisten voitto ei
kaukana. Saapukoon tämä
noma Venäjälle ja sen sa-
rillisille naisille. Minä en
telen sellaisen maan, sellai-
naisten ja äitien lannista-
tonta sydäntä, jotka yllä-
dellä, niinkuin minäkin,
antaneet poikansa, ovat
neet kaikkensa. Minä en
itse olla lentäjä. Jos
olisin mies, niin valitsin
männ ammatin. Mutta
haluan lahjoittaa tervet-
joista yhden nimeksi
„Mac Robertien ven-
Venäjälle“, jotta
tietäisivät, että me
me heitä loppuun asti,
aineellisesti että henki-
kunnes voitto on saavut-
ja jälleen koittaa vapau-
aika“.

(Jatkuu 3. siv.)

Sota riittääköön, alas Mannerheim!

SOTILAAN ÄÄNI

ASETAKKIIN PUETTUJEN SUOMEN KANSAN MIESTEN ÄÄNENKANNATTAJA

Keskiviikkona, huhtikuun 22 pnd 1942

N:o 48

KEVÄTRYNNISTYS
VAPAUTEEN

Suomalaisella kansan miehellä
ei ole halua tapattaa itseään so-
dassa, jota käydään vieraalla
maalla selvässä ryöstötarkoituk-
sessa.

Tämän ovat huomanneet Hel-
singin herratkin. He ovat jo pit-
kän aikaa vaivanneet päätään
keksiäkseen jos jonkinlaista so-
tainnostuksen korviketta. Tällä
hetkellä luulevat tähän tarkoi-
tukseen parhaiten soveltuvan
sen pelättimen, jota nimitetään
„Hitlerin keväthyökkäykseksi“.
Suomalaista sotilasta koetetaan
nyt tyrmistyttää uhoilemalla, et-
tä siitä mukamas tulee sellainen
hirmuhyökkäys, jossa ei auta
muu kuin mennä virran muka-
na, vaikka luonto kuinka hak-
kaisu vastaan. Hänen annetaan
ymmärtää joutuneensa sellai-
seen jamaan, josta ei pääse yli
eikä ympäri ja jossa hänellä ei
ole kerrassaan mitään valinnan
varaa, vaan on nöyrästi alistut-
tava lahdattavaksi „Hitlerin ke-
väthyökkäyksessä“.

Suomalaisilla sotamiehillä on
täysi syy vastata noihin tyrmis-
tyttämisyhtyrityksiin:

Luulot pois! Jos Ryti, Ran-
gell, Walden, Tanner y.m. Hel-
singin herrat haaveilevat sankarikuolemasta, niin lähtekööt itse
Karjalan korpiin saadakseen tuon
autuuden! Mutta suomalainen
kansan mies vetää paitansa pois

VALITSE, SUOMEN MIES!

„Elämähän se on ihmiselle kaikkein kalleinta“

14. linnoituspataljoonan alikersantti, so-
tavankei Viljam Kemppainen kertoo:

Vangiksi jouduttuani pelkäsin
kovasti, sillä odotin vain sitä,
että minua aletaan kiusata tai
tapetaan, niinkuin upseerimme
olivat meille koko ajan vakuu-
telleet.

Minut vietin maakorsuun,
jossa oli suomalainen Puna-
armeijan luutnantti ja paljon so-
tamielhiä. He antoivat minulle

(Jatkuu 3. siv.)

Koti kutsuu

„Toivon, että puolustaisit elämisesi oikeutta...”

Vieno Vierikko, Vaasa, Pitkänlahden katu 13, kirjoittaa miehelleen korpraali Matti Vierikolle, 4 Kpk 7678:

„En tiedä, onko se kaikille yhtä raskasta, kun sota vie omaiset, mutta minulle ei mikään maailmassa olisi niin raskas isku kun menettää sinut. Itken kirjoittaessani tätä, mutta älä rakas välitä siitä. Minä vain tunnen rakastavani sinua enemmän kuin mitään muuta tässä maailmassa. Ja sen takia tahtoisin pitää sinut... Toivon vain, että puolustaisit rakkauttasi ja elämisesi oikeutta, sillä ne sinulle kuuluvat kun olet vielä nuori”.

Matti Vierikko ei noussut ajoissa puolustamaan elämisesä oikeutta. Hän kaatui Karjalan korvessa väärän asian puolesta.

Äiti puhuu järjen kieltä

Eräs äiti Humppilasta kirjoittaa pojalleen:

„Jospa sinäkin saisit olla oman synnyinmaasi kamaralla, mutta kun täytyy taistella vieraalla maaperällä.

Tuntuu niin pahalta kun ajattelee teitä sotilaita, että täytyy olla siellä. Kyllä täällä kotirintamalla ylistellään ja kiitellään, että poikamme on siellä halusta ja yksimielisesti. Mutta se halu on kai toista, sen sanoo jokaisen järki. Ei ne kauniit sanat suuta revi. Ja sellaiset herrat sitä sanoo, joiden ei itse ole tarvinnut sinne lähteä”.

Aidin kirje löytyi rintamalla kaatuneen sotilaan taskusta. Hän oli saanut surmansa kaukana vieraalla maalla taistellessaan vastoin omaa tahtoaan, vastoin äitinsä ja isänsä tahtoa.

„Rakas, ole varovainen...”

Sotamies A. Ragnar Wendelinille, 2 Kpk 1990, kirjoittaa hänen vaimonsa Eila Wendelin Järvenpäästä:

„Oletko sinä joutunut entisten rajojemme tuolle puolelle hyökkäykseen? Sehän oli alunperin sellainen puhe, ettei suomalaisten tarvitse mennä kauemmaksi kuin Suomen rajoille!... Rakas, ole varovainen, älä yritä henkesi uhalla tehdä mitään, mikä ei ole tarpeen. En odota ylennettyä enkä „prenikoita” saanutta miestä takaisin, vaan omaa rakasta Rankkuani!”

Puutarhuri Ragnar Wendelin kaatui Helsingin herrain valloitusseikkailun uhrina, kuten ovat kaatuneet monet kymmenet tuhannet Suomen miehet. Sama kohtalo odottaa vielä kymmeniä tuhansia, elleivät he ajoissa havahda käsittämään, että henkensä säilyttämiseen ei riitä edes varovaisuus, vaan on kerta kaikkiaan lakattava tottelemasta sotahullujen upseerien käskyjä.

„Tulisitte kaikin pois...”

Eräälle sotamiehelle, 2 Kpk 1472, kirjoittaa hänen vaimonsa Masabystä:

„Minä en vaan ymmärrä, mitä sotimista on teillä työläisillä. Tulisitte vaan kaikin pois tekemään työtä, niin ei olisi niin kova puute ja nälkä ja kurjuus kuin on nyt”.

Näin ajatellaan Suomen kaikissa työläiskodeissa. Mutta Mannerheimit eivät luovu työläisten tappamisesta, ennenkuin nämä nousevat puolustamaan elämisesä oikeutta.

Talonpoikaisperheen hätähuuto

Hjalmar V. Sällström, 1 Kpk 1479, kirjoittaa vaimonsa Sällström Nickbystille (kilästä):

„Kyllä se on hermostuttavaa olla täällä. Vaan onkos enemmän puolustettavaa toisilla. Ei suinkaan sinun mitään suurtilaa siellä, minä kuin täälläkään... En odottanut tähän asti sinua, enhän enää osaa odottaa, et taida koskaan tulla. Kaikki tuntuu toivottomalta. Luulen, että lehmä kuolee, ja kohta kai kuollaan. Ehkä sitten saat loma- hautaamaan meidät”.

„Olen toivonut, haavoittuisin...”

Eräälle Väinö-miehelle, rintamalla kaatuneen sotamiehelle kirjoittaa vaimonsa Mäkelästä:

„Sitä minäkin olen toivonut, että kun vähän haavoittuisin, pääsisit edes vähäksi kotiin”.

Tuollainen toivomus on vain sitä synkkää epätoivoa, joka vallitsee Suomen rintamilla. Vähän ja „onnellisesti” haavoittuminen on harvinaisen vaikeaa varassa. Rintamalla on kaikinlaisella sotamiehellä kaikinlaistakin lähtemällä pois rintamalta hänellä on voittoa. Ne saa tapattaa itsensä, kaikki: koti, terveys, elämä.

Suomen armeijan tila! Kuule kodin kutsun, taistelee vastoin omaa tahtoa! Lähde omaistesi tahtoa! Liity metsäkaartilaisten joukkoihin tai antaudu Punaisen armeijan vangiksi, ennenkuin se on liian myöhä!

NEUVOSTOLIITON SOTALAINA

Neuvostoliiton hallitus laski t.v. huhtikuun 14 päivänä liikkeelle 10 miljardin ruplan suuruisen Sotalainan. Kahden päivän kuluessa, huhtikuun 15 päivän iltaan mennessä, Neuvostomaan työläiset, talonpojat, toimitsijat ja sotilaat merkitsivät tätä lainaa 10 miljardia 68 miljoonaa ruplaa, ylittäen täten lainan kokonaissumman 68 milj. ruplalla. Lainan merkintä jatkuu.

Tämä on mainio esimerkki neuvostokansojen yhtenäisyydestä ja taisteluhengestä sodassa sosialistisen kotimaansa kunnon ja vapauden puolesta fascismia vastaan.

Toisin on Suomessa. T.v. maaliskuun 1 päivänä Suomessa askettiin liikkeelle 2 miljardin suuruinen n.s. „Vapauden laina”. Luolimatta laajasta mainostuksesta ja painostuksesta lainaa tähän mennessä saatu myydyksi, pääasiassa pankeille, ms, vain puolet, ja nykyään sen merkintä on melkein kokonaan tyrehtynyt.

Suhtautumisellaan „Vapauden lainaan” Suomen kansa tuomitsee hallituksensa turmiollisen ja rikollisen sotaseikkailupolitiikan.

Kevätkylvöistä Neuvostoliitossa

Suomessa kevätkylvöt ovat ahanalaisina. On huutava puute siemenviljasta, työvoimasta ja polttoaineesta. Talonpojan tahtoa on sota runnellut.

Rinnastakaamme tähän tilanteeseen Neuvostoliitossa. Siellä myös monet miljoonat talon-

pojat ovat rintamalla. Mutta sosialistinen talousjärjestelmä takaa siellä sodan oloissakin kevätkylvöjen täydellisen suorittamisen, vieläpä kylvöalan suu-

(Jatkuu 4. siv.)

Metsäkaartilaisia

(Sävel: „Alahärmästä, keskeltä pitäjästä”)

Tässä on linjoilta tulleet rentoja kavereita, jotka ei kuuntele kapuja eikä muitakaan viskaaleita.

Metsäkaartiin keuhkolla liittyvi reiluja veljeksiä. Ne saa tapattaa itsensä, jotka on meittä hölmömpiä.

„Tässä on linjoilta tulleet rentoja kavereita, jotka ei kuuntele kapuja eikä muitakaan viskaaleita”

Vanha sotamies.

Kevätrynnistys...

(Jatkoa 1. siv.)

siitä pyykistä. Hän tahtoo elää, puolustaa elämisen oikeuttaan.

Kevät on tullut. Lumi sulaa. Joet ja järvet luovat jääpeitteensä. Se merkitsee, että kaatoavat ne monet esteet, jotka näihin saakka ovat pidättäneet sotaan kyllästynyttä Suomen miestä toteuttamasta päätöstään „häipyä” metsiin, joko liittyäkseen metsäkaartin riveihin tai loikatakseen Punaisen armeijan puolelle.

Luottakoot Helsingin herrat kuin pukki suuriin sarviinsa „Hitlerin keväthyökkäykseen”. Se on heidän asiansa. Mutta suomalaisen sotamiehen asia on suorittaa reippaasti ja päättävästi oma kevätrynnistyksensä vapauteen, irti sodasta.

SOTA RIITTÄKÖÖN, ALAS MANNERHEIMI!

„Elämähän se...”

(Jatkoa 1. siv.)

ruokaa ja tupakkaa, ja levähdettyäni minut vietiin väliaikaiselle leirille.

Tällä leirillä oli myöskin se meidän Moilanen, jonka tekin tunnette. Hän kertoi minulle puhuneensa kenttäkaiuttimessa. Minä kysyin Moilaselta: „Pakotettiin sinut puhumaan? Juotettiin sinulle vodkaa?” Moilanen nauroi ja sanoi minulle: „Puhuin itse vapaaehtoisesti, ilman minkäänlaista pakotusta”. Ja minä uskoin Moilasta.

Minä olen tyytyväinen, että jouduin vangiksi. Minua kohdellaan hyvin. Täällä on paljon suomalaisia tovereita. He ovat sivistyneitä ihmisiä, joiden kanssa on mukava keskustella. Olen vakuutettu, että palaan sodan jälkeen kotiin. Minä elän ja elämähän se on ihmiselle kaikkein kalleinta!”

Mitä suomalaisen sotilaan tulee tietää Neuvostoliitosta

Vaimentaakseen suomalaisen työläis- ja talonpoikaissotilaan omantunnon äänen, estääkseen häntä tajuamasta, kuinka suuri häpeä ja rikos on taistella Neuvostoliittoa, sosialismin maata, työläis- ja talonpoikaisvaltiota vastaan, pitää Suomen sotapropagandayllä jatkuvaa valhe- ja parjaukskampailua, koettaen antaa suomalaiselle sotilaalle mahdollisimman nurinkurisen kuvan Neuvostoliiton oloista.

Lehtemme tässä osastossa esitämme jatkuvasti todenperäisiä tietoja Neuvostoliiton elämän eri aloilta.

TALONPOIKIEN yhteistalouksista eli kolhooseista

KOLHOOSIT eli kollektiivitaloudet ovat Neuvostoliiton talonpoikien vapaita osuustoiminnan pohjalle rakentuvia tuotantollisia yhteenliittymiä.

KOLHOOSIIN liittyminen tai sen ulkopuolelle jääminen on jokaisen talonpojan vapaassa vallassa. Kaikenlaiset puheet talonpoikien „ajamisesta“ tai „pakottamisesta“ kolhooseihin ovat Neuvostoliiton vihollisten keksintöä. Neuvostoliitossa on vielä nytkin joku määrä talonpoikia, jotka ovat kolhoosien ulkopuolella, vaikka he ovatkin pienenä vähemmistönä.

KOLHOOSIIN liittynyt talonpoika säilyttää kolhoosin yhteistalouden rinnalla oman yksityistaloutensa ja oman yksityisomaisuutensa: asuinrakennuksensa siihen liittyvine kohtalaisen suurine maapalstoineen, oman karjansa ja irtaimistonsa, joita hän hallitsee isännän oikeudella. Hän myy esteettömästi enimmäin tarjoavalle oman yksilöllisen maa- ja karjataloutensa tuotteita.

KOLHOOSI ei sekaannu talonpojan yksityistalouteen, vielä vähemmän hänen perheasioihinsa. Puheet talonpojan yksilöllisen vapauden sortamisesta, perheen hävittämisestä, vaimojen ja lasten yhteisyydestä jne. ovat tyypillistä valhepropagandaa.

ERILLÄÄN kolhoositalonpoikien yksityistaloudesta on kolhoosin yhteistalous, joka on osuustoiminnan pohjalla harjoitettavaa maataloudellista ja karjanhoidollista suurtuotantoa. Tähän yhteistalouteen kolhoositalonpojat ottavat osaa n.s. työpäivien muodossa. Osan yhteistaloutensa tuotteista kolhoosit myyvät valtiolle, toisen osan jäädessä niiden omaan käyttöön, jaettavaksi talonpojille heidän yhteistaloudelle suorittamistaan työpäivistä, kolhoosin omiksi yhteisiksi vilja- ja siemenvarastoiksi jne.

VALTIO antaa monipuolista tehokasta tuotannollista apua kolhooseille. Tämän avun muodoista on ennen kaikkea mainittava kone- ja traktoriasemat, jotka huolehtivat kolhoosien peltojen muokkauksesta uudenaikaisilla teknillisillä välineillä (traktoreilla, combine-koneilla jne.).

TULTUAAN vähitellen oman kokemuksensa perusteella huomamaan yhteisviljelyn suuret edut, jotka antavat hänelle ainaisen varmuuden huomisesta päivästä, on Neuvostoliiton talonpoikien valtava enemmistö liittynyt kolhooseihin. Kolhooseihin kuului v. 1939 18 milj. 800 tuhatta talonpoikaistaloutta, s.e. 93,5 pros. kaikista talonpoikaistalouksista.

Kevätkylvöistä Neuvostoliiton

(Jatkoa 3. siv.)

rentamisenkin viime verraten.

Neuvostoliiton maatalous koneellistutettua suurta Siellä koneet korvaavat sa määrin ihmisen ja työn. Jo v. 1938 stellä taloudessa 480.000 traktoriteiseltä voimakkuudeltaan 10.000.000 hevosvoimaa), combine-konetta, 196.000 ma-autoa ja suuret määrät nykyaikaisia koneita neitä. Sen jälkeen on määrä suuresti lisääntynyt ennen sotaa ja lisäksi suomen miehiä ajetaan yhä kana satoja tuhansia mausiin verisiin taisteluihin? koulutettu traktoristeiksi, combine-koneiden käyttäjiksi tonkuljettajiksi. He ovat tamalle lähteneiden miesten kalla. Neuvostoliitossa siiniä, paloöljyä ja nafta kyllin myöskin maataloukspeisiin. Siemenviljan puuttu ei Neuvostoliitossa voihettakaan.

Neuvostoliitto kykenee vaamaan viljalla itsensä myöskin kymmenet miljoonat naapurivaltioiden asukkaat Mainittakoon, että jo 1937 Neuvostoliitossa teki 120.290.000 tonnia viljaa, teki 700 kiloa jokaista kohti.

„Hei pojat, keväthyökyä kaa“, sanoi Haukiputaan kun metsäkaartiin lähti.

„Luulot pois“, sanoi kun kapteeni hyökkäykseen meni.

„Uinahda sä viero“, tamies, kun „epähuu komppanian viskaalin sivat.

„Se Mannerheim tei na hampaissa, ottakaa nenä ja kaivakaa siinä ne“, sanoi kimpaantunut kun pojat Mannerheim sivat.

SOTILAAN ÄÄNI

ASETAKKIIN PUETTUJEN SUOMEN KANSAN MIESTEN ÄÄNENKANNATTAJA

Perjantaina, huhtikuun 24 pnä 1942

ko 49

VAATIIKO Suomen kansan etu sodan jatkamista?

Miksi ei Suomen hallitus luo u sodasta? Eikö Suomen kansa le jo saanut kylliksi vuodattaa ertaan tässä sodassa? Miksi Suomen miehiä ajetaan yhä kusiin verisiin taisteluihin?

Vaatiiko sitä isänmaan puustustusta tai kansan etu? Ei. Suomen armeijahan taistelee kautana vieraalla maalla. Se ei ole muolustamassa omaa isänmaata, vaan hävittämässä suuren naapurikunnan isänmaata. Vaatiiko sitä Suomen kansan etu?

Himoitseeko Suomen kansa Neuvosto-Karjalan tukkimetsiä? Eikö se ilman niitä voi elää, uten ennenkin on elänyt? Vai uka niitä himoitsee?

Ilmeisesti niltä himoitsevat Suomen tukkikapitalistit ja paperitehtaiden omistajat, Kansallis-Pankin pääosakkaat ja jotkut muut rikkaat pohatat. Ainoasaan niillä on etua Neuvostokarjalan metsärikkauksien anasamisesta. Mutta hallituksen ei etenkään sovi suoraan sanoa, ttä se käy sotaa vieraan maan metsien ja maiden anastamiseksi.

uomen kapitalisteille ja että linä alhaisessa tarkoituksessa n jo uhrattu kymmenien tuansien Suomen miesten henki a veri. Sen vuoksi on tuon alaisen tarkoituksen peittämiseksi keksitty se ylevämpi selitys, ttä muka Suomen turvallisuus aatii maan rajojen siirtämistä

OLEELLINEN KYSYMYS

Mannerheim: „Mars, keväthyökkäykseen.“
Sotamies: „Hulluko työ ootta, vai häntäkö teille kasvoo?“

HITLER NAKKELEE KÄTYREILLEN PRENIKOITA

Saksan fascistidiktattori Hitler on armossaan hyväksinyt palkita uskolliset palvelijansa, Suomen presidentin Risto Rydin ja pääministeri Rangellin saksalaisilla ritarimerkeillä.

Tämä narrintemppu on omiaan entistä selvemmin paljastamaan nuo nimeltä mainitut Hitlerin apurit. Hitlerin kyllä kannattaakin heittää jokunen prenikka asianajaja Rydille ja urheilija Rangellille, sillä nuo herrat ovat Saksan fascistien asioita ajaessaan ja Suomen kansan verellä urheillessaan tehneet tosiaankin kaikkensa, muuttaakseen Suomen fascistisen Saksan siirtomaaksi.

Rydille ja Rangellille nakatut prenikat lienee tarkoitettu yksin tein sen viljan korvikkeeksi, jota Hitler on luvannut Suomelle jo viime marraskuusta lähtien, mutta jota vaan ei kuulu.

(Jatkuu 2. siv.)

KOMPPANIAN VISKAALI ITKI

*kun hänelle annettiin
sakin hivutusta*

10. Linnoituspataljoonan
sotamies Juho Pekkanen
kertoo:

„Kun olimme Laatokalla Ko-
nevitsan saarella, antoivat pojat
pienstä sakin hivutusta 1. kom-
ppanian päällikölle luutnantti
Torsti Kääriölle. Komp-
panian toimiston luona alkoi
Kääriö kerran humalassa olles-
saan tapansa mukaan kenkuilla
pojille. Mutta pojat antoivatkin
Kääriölle selkään, mukiloiden
häntä kiväärin perillä, kypäreil-
lä, nyrkeillä jne. Kääriö komen-
si toimiston henkilökuntaa am-
pumaan poikia, mutta kukaan ei
uskaltanut ampua, tietäen poi-
kien päättäneen, että jos yksikin
laukaus ammutaan, panevat he
komppanian toimiston „seu-
laksi“.

Seuraavana päivänä, kun
(Jatkuu 4. siv.)

Vaatiiko Suomen...

(jatkoa 1. siv.)

jonnekin kauaksi Neuvosto-
Karjalan metsien ja korpien
taa. Siitä muka Suomen itäraja
tulee „turvallisemmaksi“. Mut-
ta kukapa uskoo noin läpinäky-
vään huiputukseen?

Jokainen järkevä ihminen kä-
sittää, että Neuvostoliiton kan-
sat, joihin Karjalan kansakin
kuuluu, eivät milloinkaan tule
tyytymään niiltä ryöstetyn
alueen menetykseen. Suomen
hallitusherrain yritykset siirtää
Suomen rajoja asevoimin suu-
ren naapurikansan alueelle joh-
tavat ainoastaan siihen, että so-
ta tulee jatkumaan siihen saak-
ka, kunnes Suomen armeijan
sotajoukot on karkoitettu Neu-
vostomaan alueelta.

MITÄ SOTAVANGIT SANOVAT SUOMEN ARMEIJAN MIESHUKAS

KORPRAALI ANTTI PELLI:

Sallasta lähdettäessä oli JR 12 2. patl. 6. komppanian
vahvuus 280 miestä. Tästä joukosta oli maaliskuun 12 p-
enää järeillä 6 miestä. Minun laskelmieni mukaan on kom-
niastamme, täydennykset mukaan lukien, tuhoutunut ainakin
miestä. Yhdessä ainoassa taistelussa tuhoutui luutnantti Mi-
sen „urhoollisuuden“ takia 130 miestä.

14. jalkaväkirykmenttiin kuuluneesta Backmannin pat-
nasta tuhoutui elokuun loppupäivinä Kiestingin suunnalla
650 miestä.

Kuusamon sankarihautaan oli helmikuuhun mennessä
dattu jo 280 tässä sodassa kaatunutta miestä. Pudasjärven
kaatunut paljon enemmän, mutta tarkkaa lukumäärää en
* * *

SOTAMIES VILHO PELKONEN:

Joukko-osastoista on paljon kaatunut ja haavottunut. Eika
siis ihme, jos sotasairaalat ovat täynnä. Yksinpä JR 54
3. komppaniasta oli syyskuun 16 päivään mennessä kaatun-
noin puolet ja haavoittuneita kolme kertaa enemmän, kom-
panian täydennykset mukaan lukien.

* * *

SOTAMIES PEKKÄ ONTOJEFF:

Vähän ennen vangiksi joutumistani tehtyjen laskelmien
kaan oli Aunuksen heimosoturipataljoonan miehistöstä kaatun-
35 prosenttia. Haavoittuneita on armeijan keskuudessa
M.m. Jyväskylän koulut ovat täynnä haavoittuneita.

* * *

SOTAMIES VÄINÖ NEVARANTA:

Pärmin pataljoonasta, jonka miesvahvuus oli alkujaan
tuhat miestä, oli joulukuun alussa järeillä enää vain 180 mie-
hettä.

* * *

SOTAMIES VEIKKO ELIAS VIRTÄ:

Neljännestä jalkaväkirykmentistä oli helmikuun alkuun
nessä menetetty poikien laskelmien mukaan kaatuneina ja
voittuneina 300 miestä.

* * *

SOTAMIES OTTO AALTO:

JR 25 3. patl. 10. komppaniasta oli tammikuun alkupu-
194 miehestä järeillä vain 39. Myllykosken hautausmaahan
tammikuun 2 päivään mennessä haudattu 51 tässä sodassa
tunutta myllykoskelaista.

* * *

SOTAMIES VILJO HALONEN:

Syyskuun 16 päivään mennessä oli Lieksan sankarihau-
tatuksi haudattu 180 tässä sodassa ja 120 viime talvisodassa
kaatunutta miestä.

* * *

SOTAMIES HUGO HONKIKANGAS:

Heinäkuun 18 päivänä haavoittui JR 32 2. patl. 7. kom-
paniasta yli 50 miestä ja kaatui 20.

* * *

SOTAMIES LAURI VALLENIUS:

56. jalkaväkirykmentistä, johon kuuluiin Kollan
aikana, tuhoutui tässä yhdessä ainoassa taistelussa
700 miestä.

SOTAMIESTEN KEVÄTAJATUKSIA

SOTAMIES PAULUS AIKIO

(JR 12 2. patl. 6. kompp.):

Meillä oli komppaniassa poi-
en kanssa yhteinen sopimus
ntiksella käynnistä. Tämä joh-
si siitä, että meiltä kiellettiin
alomilla ja tanssiaisissa käynti.
ammikuun 12 tai 13 päivänä
hti meitä komppaniasta noin 30
iestä yhteisestä sopimuksesta
ntikselle. Järjestimme reilut
nssit Oksavan työväentalolla lu-
ta kysymättä. Kun komppanian
skaalit yrittivät saada selville,

Eika oli tämän teon alotte-
jänä, niin jokainen tansseihin osallistuneista sanoi olleensa
uri se etsitty. Näin meitä ei voitu ketään erikseen rangaista.

* * *

SOTAMIES LAURI VALLENIUS

(JR 60):

Oli karhunpalvelus Suomelle, kun lähdettiin solimaan Neu-
ostoliittoa vastaan, maata vastaan, joka on antanut meille lei-
vää. Nyt lähestyy maatalouden kevättyöt. Kuka niitä tekee? Mie-
et ovat „reservissä“, eikä niitä lasketa kotia kevättöihin. Mutta
len vakuutettu, että meidänkin rykmentin pojat saatuaan oikeat
edot saksalaisten tappioista ovat valmiita lähtemään kotiseu-
luheen.

* * *

SOTAMIES JUHO RAAPPANA

(Linnoituspataljoona 14):

Saksalaiset syövätkin kansan suusta viimeisenkin leivän. Kun
miehet vaan olisivat yksituumaisia ja kääntäisivät kiväärinsä
saksalaisia ja oman maan herroja vastaan, niin kyllä se rauha
armasti tulisi.

* * *

SOTAMIES VEIKKO KORPELAINEN

(KTR 15 11. patteri):

Tulee nälkä, jollei tämä sota pian lopu ja päästä kevätkyl-
öjä tekemään. Meikäläisille ei ole mitään hyötyä „Suur-Suomi“-
avittelusta. Tästä sodasta on hyötyä vain tukkikapitalisteille ja
tuurmetsänomistajille. Asevelvolliset odottavat kovasti kevät-
tulvaa, joka veisi miehet rintamalta kotipeltoja kylvämään ja
kylvämään.

* * *

SOTAMIES VÄINÖ VIHTANIEMI

(JR 12 2. patl. 6. kompp.):

Partiossa ollessamme sanoivat pojat, että jos tältä matkalta
vielä palataan, niin toiselle reissulle ei lähdetä. Kun tu-
läise keväät, niin lähdetään sakilla kotiin ja kieltäydytään tap-
pelemasta.

„MIKSI EI KARJALAN
KANSA OLE TULLUT
soittaen ja laulaen
meitä vastaan“

14. linnoituspataljoonan ali-
kersantti Viljam Kemppainen
on tullut kokemuksestaan hu-
maamaan, miten Neuvosto-
karjalan kansa suhtautuu niin
sanottuihin suomalaisiin „hei-
moveljiin“. Kemppainen kir-
joittaa huomioistaan asetove-
reilleen:

„Suomen sotilaat! Tei-
le on jo kansakoulussa opetettu,
että Karjalan heimokansa on
muka joutunut bolshevismen or-
juuteen, jossa se huokaa ja
odottaa „uuden huomenensa“
koittoa.

Nyt on Mannerheimin armeija
saksalaisen imperialismien tuke-
mana lähtenyt „vapauttamaan“
Karjalan kansaa ja luomaan sil-
le niin sanottua „uutta huomen-
ta“. Mutta Karjalaan tultuamme
me totesimme väestön paenneen
meitä, „vapauttajia“. Tämän
nähtyään johtajamme vakuutte-
livat meille, että väestö on kät-
keytynyt metsiin, josta se jäl-
leen palaa koteihinsa, kun saa
tietää suomalaisten saapumises-
ta.

Mutta turhaa on odottaa
väestön paluuta siinä mielessä.
Karjalan kansa ei ole ottanut
meitä vastaan vapauttajinaan,
vaan vihollisinaan. Milloin väes-
tö palaa metsistä, niin se palaa
tuhotakseen meidät kylistä, jot-
ka olemme väkivalloin siltä
anastaneet.

Miksi ei Karjalan
kansa ole tullut soit-
taen ja laulaen meitä
vastaan? Siksi, että naapu-
reinamme elään karjalaiset tie-
tävät Suomessa vallitsevan ko-
mennon eikä heillä ole mitään
halua saada kartanonherroja ja
tukkikapitalisteja niskoilleen.
Siksi, että karjalaiset tuntevat
olevansa kotonaan Neuvostoliit-
ton vapaiden kansojen suuressa
veljesperheessä, joka ei ole Suo-
men eikä Saksan kapitalistien
avun tarpeessa eikä salli, että
kukaan vieras tunkeutuu maa-
han omine järjestelminsä tar-
koituksella liittää heidät johon-
kin „Suur-Suomeen“.

Siis älkää Suomen sotilaat
luulko, että Karjala ja sen kansa
ovat teitä tänne odottaneet“.

NEUVOSTOLIITOLLA on valtava kulttuuriperintö

Eräässä Lontoon huomatuimmassa teatterissa oli hiljattain venäläisen sinfonisen musiikin konserttitilaisuus Lontoon filharmonisen orkesterin esittämänä. 3000 ihmistä oli läsnä, heidän joukossaan Englannin teatterin, kirjallisuuden ja taiteen huomatuimmat edustajat. Ennen konsertin alkamista luettiin Crippsin sähkösanoma, jossa hän lausuu valittelunsa, ettei hän voi henkilökohtaisesti olla läsnä konsertissa ja jatkaa:

„Viime syksynä, raskaiden koettelemusten päivinä ilahdutti ja virkistyi Moskovan ooppera, baletti ja konsertit ei ainoastaan minua ja lähetystön henkilökuntaa, vaan myöskin kaikkia Moskovan asukkaita. Kuten kuulitte tänään omaa Neuvostoliitto valtavan musiikkiperinnön.

Tänään on Moskova yksi maailman huomatuimmista musiikin ja draamataiteen keskuksista. Tällä, niinkuin muillakin elämän aloilla, voimme paljon oppia venäläisiltä kulttuurilaisilamme“.

SISSILIIKE KROATIASSA

SAKSALAISTEN MIEHITTÄJIEN RANKAISURETKIKUNNAT KÄRSINEET HÄVIÖN.

Zagrebista saatujen tietojen mukaan on sissiliike levinnyt koko n.s. „Kroatian kuningaskunnan“ alueelle. Rankaisuretkikunnat, joita viimeisinä kuukausina on lähetetty sissejä vastaan, eivät ole saaneet mitään aikaan. Miehittäjät ovat olleet pakotettuja virallisesti tunnustamaan, että rankaisuretkikunnat ovat kärsineet täydellisen tappion. Stara-Pasovin ja Rumin alueilla ovat sissit toimineet suurella menestyksellä. Suurten sissijoukkojen johdossa näillä alueilla on kaksi kroatialaista opettajaa.

Sissijoukot ovat tehneet usei-

Tuhotekoja saksalais-
ten miehittäjien
selustassa

Reuterin tietotoimisto ilmoittaa, että viimeisten kolmen kuukauden aikana on Belgiassa tapahtunut ainakin 125 tahallista vauriota rautatiellä. Belgialaiset isänmaanystäjät ovat tuhonneet kymmeniä vetureita ja satoja rautatievaunuja.

Itävallan väestö saboteeraa

Wienin tehtaissa on todettu yhä useampia sabotaashitapauksia. Suuressa „Brevillen“ autonkorjaamossa Floridsdorfin alueella syttyi tulipalo, jossa tuhoutui useita satoja autoja. Naftanpuhdistustehtaassa Leopoldaussa oli vioitettu useita suuria naftasäiliöitä.

ta onnistuneita hyökkäyksiä sotilaallisiin kohteisiin. Frushkin vuoren lähistölle sijoittunut sissijoukko valtasi maaliskuun alussa Martinitsen, Besinin ja useita muita asutuskeskuksia. Miehitysviranomaiset olivat pakotettuja lähettämään suuria sotajoukko-osastoja sissejä vastaan. Kuukauden kuluessa tapahtui taisteluita rankaisuretkikuntien ja sissien välillä. Molemmat puolet kärsivät suurta mieshukkaa. Miehittäjien ei kuitenkaan onnistunut lyödä hajalle sissijoukkoja, vaan erilliset sissiryhmät häiritsevät jatkuvasti miehitysviranomaisia ja varuskuntia.

„Elekee kehata naarattoo, kun noi huuletti on niin kipeet“, sanoi Heinäveden mies, kun suojeluskuntaviskaali „Suur-Suomesta“ saarnasi.

„Ehtiiköhän Suomen puusepät nyt valmistaa tarpeeksi noita Mannerheimin ristejä“, sanoi Huittisten poika, kun kuuli keväthyökkäyksestä uhoittavan.

Komppanian...

(Jatkoa 2. siv.)

komppanian piti lähteä matkalle harjoituksiin, alkoivat pojat lupinsa hurjan ammunnan maan. Kun luutnantti Kärrä saanut poikia tottelemaan, hän saunaan itkemään ja ylikersantti Reponen lähti rässää häntä lohduttamaan. TÄMÄ SOTAMIES PERNÄSEN KERTOMA TAPAUS HYVIN OPETTAVA. SE OSAI TAA, ETTÄ SIELLÄ SOTAMIEHET PANEVAT PINÄKSI, SAADAAN JUIMMATKIN VISKAALIT KEMÄÄN...

SOTILAAAN ÄÄNI

ASETAKKIIN PUETTUIJEN SUOMEN KANSAN MIESTEN ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 50

Perjantaina, toukokuun 1 p:nä 1942

Tää on viimeinen taisto

Rintamaamme yhtykää

Niin huomispäivänä kansat

On veljet keskenään

Nyt on Vapunpäivä, jota kaikilla maailman ääriillä on vuosikymmenien kuluessa vietetty punalippujen hulumutessa työväen kansainvälisen solidaarisuuden suurena juhlapäivänä.

Tilanne, jossa Suomen työmies ja talonpoika viettää tämänvuotisen Vapunpäivänsä, ei ole omiaan kohottamaan heissä juhlatunnetta. Juhlatunnelman asemesta heidän mieltään painaa masentava alennuksen ja häpeän tunne. Ovat-han he, vaikka vastoin omaa tahtoaankin, ottamassa osaa kansainvälisen työväen verivihollisten, Euroopan kansojen pyöveleitten, Saksan hitleriläis-fascistien järjestämään hävitys- ja ryöstösotaan sosialismin maata vastaan, jossa valta on työväen ja talonpoikien käsissä. Ovat-han he ase kädessä taistelemassa Neuvostoliiton kansoja vastaan, joilta Suomi vuonna 1917 sai lahjaksi riippumattomuutensa, ja jotka ovat ai-

Vappuna

na halunneet elää sovussa ja ystävyydessä Suomen kansan kanssa. Ovathan he, asetakkiin puettu suomalainen työ-

mies ja talonpoika, vuodattamassa vertaan sen saman Hitlerin puolesta, joka omassa maassaan ja kaikissa anastamissaan Euroopan maissa on petomaisella julmuudella hävittänyt kansojen vapauden ja kansanvallan viimeisetkin rippeet, tukahduttanut veriin työväenliikkeen, murhautanut ja teljennyt vankiloihin satoja tuhansia työväenluokan ja työtätekevän talonpoikaiston parhaimpia edustajia, sekä kommunisteja että sosialidemokraatteja.

Ei juhlatunnelma, vaan häpeän, inhon ja suuttumuksen tunne valtaa rehellisen suomalaisen työmiehen ja talonpojan mielen, hänen ajatellessaan sitä kurjaa osaa, jota „sosiali-

(Jatkuu 2. siv.)